

skreven for den endelige Udførelse af de foreslaaede Statsbaneanlæg, maa det alligevel siges, at det øvrige Land i nogen Maade lider ved, at saa store Kapitaler paa Forhaand ere baandlagte til Udførelse af Københavns Personbanegaard. For ikke at blive misforstaaet gentager jeg, at jeg under fuldtud Hovedstaden at faa sine Banegaardsforhold i god og fortrinlig Orden. Men jeg vil gerne gøre samme Henstilling, som bl. a. det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds gjorde til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at de her til 34—35 Mill. Kr. projekterede Anlæg kunde fuldføres i noget kortere Tid end de 14 Aar, der ere foreslaaede.

Vi maa huske paa, at det ikke er alene Nyanlæg, der foreslaas. Alene til Dobbeltsporet over Fyn og til Erhvervelse af den bestaaende Vejle—Give Bane vil der medgaa en betydelig Del af det Beløb, jeg nævnte; til de egentlige Nyanlæg vil det ikke være nær saa stort et Beløb. Naar der nu kun maa anvendes gennemsnitlig 2½ Mill. Kr. aarligt til Jernbanebygning i Landet uden for København, hvilket omtrent er det samme Beløb, der anvendes paa København, forekommer det mig alligevel, at Landet i nogen Maade er brøstholdent ved, at Københavns Personbanegaard paa Forhaand er vedtaget.

Jeg skal i øvrigt navnlig udtale min Glæde over, at de magre Egne i Jylland paa ret fyldestgørende Maade komme med i dette Forslag. Vi have jo under de mange Forhandlinger her hørt de paagældende Egenes Repræsentanter saa tidt tale om det jernbanetomme Rum i Jylland. Og det er jo vist nok, at der har været og er fremdeles et saadant. Men naar denne Plan i sine Hovedtræk bliver vedtagen, vil den, forekommer det mig, i en ganske betydelig Grad afhjælpe det Savn, der har været derovre. Jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) i Formiddagsmødet udtalte, at naar Beboerne i de nøgne Egne gennem deres Skatter, direkte og indirekte, i saa mange Aar taalmodigt have fundet sig i at betale til Jernbaneanlæg i de bedre stillede Egne, maatte Tiden nu endelig være kommen til, at de maatte komme med.

Jeg har haft Leilighed til i det sidste halve Aarstid, siden Viborg—Herning Banen blev aabnet, ikke saa faa Gange at færdes ad den, og det har, maa jeg sige, i høj Grad forbaudet mig at se Trafikken paa denne Bane — man kan godt sige denne Hedebane —, Egnen mellem Viborg og

Herning er jo en meget mager Egn, der strækker sig lige ind over den jydsk Hede. Vi have været vante til, naar vi hørte Tale f. Eks. om Frederiks—Karup Kommune, at tænke os nogle af de magreste og daarligste Egne i vort Fædreland; men naar man nu passerer en Station der i disse magre Sogne, vil man se en rivende Udvikling, kan man godt sige, saaledes at det ikke vil være mange Aar, inden Karup Station, der ligger midt mellem Herning og Viborg, vil blive en efter Egnens Forhold stor Samlingsplads for det store Op-land deromkring. Det er jo et Bevis for, hvilke Udviklingsmuligheder der ligger i disse magre Egne. Naar de sættes i Forbindelse med Omverdenen paa samme Maade som de bedrestillede Egne, bliver der Muligheder og Betingelser for, at vort Land, der jo endnu i ret stor Udstrækning ligger udyrket og unyttet hen, kan udnyttes og opdyrkes.

Jeg kan nævne en anden Bane, en anden Plads, jeg tilfældigvis har besøgt, det er Holstebro—Herning Banen. Der ligger en Plads, der hedder Aulum, hvor man foreslaar, at den ny Bane Skern—Videbæk—Skive skal skære Banen Holstebro—Herning. Der er ingen Tvivl om, at hvis den ny Bane bliver gennemført som foreslaaet over Videbæk—Aulum, vil Aulum absolut blive en meget stor Plads i disse Egne. Der er ganske vist der ved Aulum ikke saa daarlige Egne som ved Frederiks og Karup, men netop dette, at man i de paagældende Købstadkommuner der omkring med nogen Betænkelighed ser netop paa, at Banen kommer over Aulum, turde være Bevis paa, at de naturlige Betingelser ere til Stede for, at Aulum vil blive en stor Plads, hvis Banen kommer der.

Hvad de øvrige foreliggende Spørgsmaal angaar, kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der nylig faldt fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) om Routen Refsnæs—Hou. Jeg skal ikke komme ind paa at motivere noget i saa Henseende, da det ærede Medlem gjorde det saa grundigt og udførligt; det ærede Medlem har jo ogsaa været Medlem af Jernbanekommissionen. Det ærede Medlem gjorde det efter min Opfattelse overbevisende. Med rene, skære, nøgne Tal paaviste han, hvorledes en Deling af Trafikken for Jyllands Vedkommende kunde ske ved Routen Refsnæs—Hou, og hvorledes kun den Route i Virkeligheden kunde tilfredsstille den jydsk Trafik. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser. Jeg forstaar ikke ret den Uvillie —